

[Socialministeren]

er den fremgangsmåde, der er anvendt ved gennemførelse af socialindkomsten, efter mit skøn den rigtige. Man friholder de laveste indtægtsgrupper og rammer de relativt velstillede grupper.

Endelig skal jeg sige til hr. Askjær Jørgensen, at jeg er ganske enig i, at hvert nyt lovkompleks, der griber direkte ind i borgernes hverdag, naturligvis forudsætter eller nødvendiggør et intensivt oplysningsarbejde. Der er også et afsnit i socialindkomstrapporten om dette. Der er udført et ganske betydeligt oplysningsarbejde omkring socialindkomstens indførelse, men jeg kan naturligvis ikke med denne bemærkning garantere for eller give udtryk for, at det har været fuldt tilfredsstillende i alle led.

Tinning (VS):

Jeg kritiserede ikke, at rapporten ikke sagde noget om de provenumæssige virkninger. Jeg er udmærket klar over, at det er man ikke blevet bedt om. Jeg kritiserede socialministeren for på grundlag af en rapport, der intet siger om de provenumæssige virkninger, at hævde, at socialindkomstens første fase har virket efter sin hensigt.

Jeg kritiserer også socialministeren for nu at hævde, at det, man har gjort, er, at man har friholdt de laveste indkomstgrupper, og at man har ramt de relativt velstillede grupper. Ja men der er en række eksempler i det materiale, vi har fået, som viser, at så vidt man nu kan finde ud af det og alt det dér, er det faktisk ikke sådan, det er gået. F. eks. har gifte lejere med 2 børn og med en bruttoindkomst på mellem 70.000 kr. og 80.000 kr. fået forøget de meget omtalte samspilsvirkninger. Det drejer sig ikke om at friholde de relativt dårligt stillede. Hvad med de 15.000 ungdomsydelsesmodtagere? De 60.000 pensionister osv.? Der er ingen - jeg gentager: ingen - der ved, det kan vi jo læse, hvordan socialindkomsten har virket, hvad det er for 60.000 pensionister, hvad det er for 15.000 ungdomsydelsesmodtagere.

Jeg ved godt, at det er socialministerens hensigt, når det skal udtrykkes i ord, ikke at ramme de dårligst stillede, det har jeg skam hørt. Det, jeg siger, er, at vi ved intet om, hvordan socialindkomstens første fase har virket, og derfor har jeg spurgt, om ministeren vil lave et stykke arbejde, som gør, at vi

kan få noget at vide om, hvordan tingene fungerer i praksis, inden vi fortsætter med anden fase, som helt givet også vil ramme ikke brede grupper af dårligt stillede, men betydelige grupper af dårligt stillede. Det ved vi allerede.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg kan kun sige til hr. Tinning, at hovedkonklusionen af rapporten er, at der ikke er sket nogen fundamentale ændringer i samspilsproblematikken. Der er kun sket nogle forskydninger. Det er klart, at uanset hvilket indkomstbegreb man anvender, vil der altid opstå samspilsproblemer, når man har indtægtsregulerede ydelser. Derfor giver denne rapport om socialindkomstens første fase mig ikke anledning til at tage noget initiativ med hensyn til at udskyde anden fase.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 133

10) Til *socialministeren* af:

Lizzie Lichtenberg (KF):

»Vil ministeren nedsætte en arbejdsgruppe, der skal klarlægge, hvor lang ekspeditionstid der bruges rundt i landet på invalidepensionsansøgninger, samt overveje forslag til forenklet og hurtigere sagsbehandling?«

Skriftlig begrundelse

I dagspressen refereres det, at invalidepensionsansøgninger kan være under behandling i over et år. Denne lange ventetid på en afgørelse kan i sig selv virke invaliderende på ansøgeren. Formålet med decentraliseringen af invalideforsikringsretten virke til amt og kommuner var bl. a., at ekspeditionen af ansøgningerne skulle gå hurtigere og smidigere ud fra et nærhedsprincip.

Med udgangspunkt i kommunernes og amternes erfaringer med loven samt materiale fra amtsankenævnene og ankestyrelsen skulle det være muligt at forenkles sagsbehandlingen, så den ikke bliver urimeligt langvarig.

Socialministeren (Bent Hansen):

Jeg er ganske enig i, at det er problematisk med lange ekspeditionstider i førtidspensionsager, og jeg kan godt her give tilsagn